

כל המנחות פרק ראשון מנחות

רבי יוחנן אמר פסולת א"ע דלא בלל כשרה בלל חוץ לחומת העזרה
גרע ולא דמי להאי דנחמיה ב' קדשי קדשים (נר 97: 38) דחליין
טעמא מיהא דמה בכל מקום בנחמיה כשרה שאם היה ולא מיהא כשרה
(יח' דהתם בפנים והכא בחוץ: ר"ש קדוש אמר בשדה. הכא משמע

קדש הקדשים וגו'. בפרשת ויקח קרא ועליל מינייה חביז לכל חטאיהם
 וכל אשמה וגו' בקדש הקדשים דמשמע היכל דאי עורה בדידיא חביז
 (ויקרא ו) בחצר אהל מועד ^א. ואם איחא דילפינן מהאי טעמא דלא יהא
 טפל חמור מעיקר: **הא למה לי קרא.** לכן בחזרה לילך מאדוך קרא

וַיִּקְדֹּשׁ הַקִּדְשִׁים וַתִּכְלְנוּ וְהָאֵל לִמָּה לִי קָרָא
לִימָא בַחצָר אַהֵל מוֹעֵד יִאכְלוּהוּ וְלֹא יִהְיֶה מִפֶּלַח
חֲמוּר מִן הָעֵיֶקֶר עֲבוּדָה דְּאֵרֶם עוֹבֵד בַּמָּקוֹם
רַבּוֹ אֲמַרִּין שְׁלֵא יִהְיֶה מִפֶּלַח חֲמוּר מִן הָעֵיֶקֶר
אִכְלוּהוּ שְׁאִין אֲרִם אוֹכֵל בַּמָּקוֹם רַבּוֹ מַעֲמָא
דְּכַתְּבָא קָרָא הָאֵל לֹא כַתְּבָא קָרָא לֹא יִהְיֶה מִפֶּלַח
חֲמוּר מִן הָעֵיֶקֶר אִם אֲמַר^א אִיתְמַר בְּלֵאלָה חוֹץ
^בלְחוּמֵי עוּדָה ר' יוֹחָנָן אֲמַר 'פְּסוּלָה ר' ל' אֲמַר
כִּשְׂרָה ר' ל' אֲמַר כִּשְׂרָה דְּרַכְתִּין וְיִצְקָא עֲלֶיהָ
שִׁמְשׁוֹן וְנָתַן עֲלֶיהָ לְבוֹנָה וְהָדָר וְהִבְיָאָה אֶל בְּנֵי
אֲהֲרֹן הַכֹּהֲנִים וְקִמְצָן^ב מִמְּקַמֶּצֶה וְאוֹלָךְ מִצוֹת
לְכַהֲנָה לִימֹד עַל יִצְיָקָה וּבְלִילִיָּה שִׁכְשָׁרִין בּוֹד
וּמִדְּכַהֲנָה לֹא בְעִיָּא פָּנִים נִמִּי לֹא בְעִיָּא וּרְכִי
וְיוֹחָנָן אֲמַר פְּסוּלָה כִּיּוֹן^ג דַּעֲשִׂיתָהּ בְּכָלִי הָאֵל
נָהִי דְּכַהֲנָה לֹא בְעִיָּא פָּנִים מִידָת בְּעִיָּא תְּנִיא
הַעוּתָּה דְּר' יוֹחָנָן בְּלֵאלָה זֶר כִּשְׂרָה חוֹץ לְחוּמֵי
בִּיתוֹתָא פְּסוּלָה: אִיתְמַר מִנְחָה שִׁחֲמֹרָה קֹדֶם
קְמִיצָה ר' יוֹחָנָן אֲמַר יִבְיָא מִתּוֹךְ בִּיתוֹ וְיִמְלֹאנָה
רִישׁ לְקִישׁ אֲמַר לֹא יִבְיָא מִתּוֹךְ בִּיתוֹ וְיִמְלֹאנָה
ר' יוֹחָנָן אֲמַר מְבִיא מִתּוֹךְ בִּיתוֹ וְיִמְלֹאנָה קְמִיצָה
קְבָעָה^ד לִיה רִישׁ לְקִישׁ אֲמַר לֹא יִבְיָא מִתּוֹךְ
בִּיתוֹ וְיִמְלֹאנָה קְדוּשָׁת כָּלִי קְבָעָה לִיה אִיתִיבִיה
ר' יוֹחָנָן לְרִשְׁבִּיל^ה: חֲסֹר אֲלֹהִים^ו הָאֵם עַד שְׁלֹא
יִצְקָא מִלְּמַנָּה תוֹכְבָּהּ^ז אִיתְמַר שִׁחֲמֹרָה שִׁחֲמֹרָה
בֵּין קְמִיצָה לְהַקְטִירָה רַבִּי יוֹחָנָן אֲמַר 'מִקְטִיר
קוֹמֶץ עֲלֶיהָ וְרִישׁ לְקִישׁ אֲמַר אִין מִקְטִיר קוֹמֶץ
עֲלֶיהָ אֲלִיבָא דְר' אֲלִיעֶזֶר כ"ע לֹא פְּלִיגִי כִי
פְּלִיגִי אֲלִיבָא דְר' יְהוֹשֻׁעַ^ח דִּתְנֵן נִשְׁמָאוּ שִׁירֵיהּ
נִשְׁרָפוּ שִׁירֵיהּ אֲבָדוּ שִׁירֵיהּ כְּמֹדָת ר' אֲלִיעֶזֶר
כִּשְׂרָה כְּמֹדָת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ 'פְּסוּלָה מָאֵן דְּפִסַּל
כִּכְר' יְהוֹשֻׁעַ וּמָאֵן דְּמִכְשַׁר עַד כָּאֵן לֹא אֲמַר רַבִּי
יְהוֹשֻׁעַ הֵתֵם אֲלֵא דְלֹא שִׁחֲטִירִי אֲבָל הִכָּא
דְּרִישְׁתִּירִי אִפִּי^ט: יְהוֹשֻׁעַ מוֹדָה^י לִיה^י דְּרִתָּא
ר' יְהוֹשֻׁעַ אֹמֵר כָּל 'הוֹבָחִים שִׁבְתוּרָה שְׁנִשְׁתִּיר
מֵהֶם כִּוִּית בִּשְׂר אוֹ כִוִּית חֲלָב וּזְרוֹק^י הָדֵם כְּחֲצִי
זֵית בִּשְׂר כְּחֲצִי זֵית חֲלָב אִינוּן זְרוֹק אֵת הָדֵם
וּבִעְוֹלָה אִפִּי^י כְּחֲצִי זֵית בִּשְׂר וְכְּחֲצִי זֵית חֲלָב
וּזְרוֹק אֵת הָדֵם מִפְּנֵי שִׁבְעוּלָה כּוֹלָה כְּלִיל
וּבִמְנַחָה אָף עַל פִּי שְׁכוּלָה קִיּוּמָת לֹא זְרוֹק
מִנְחָה

שכן היכל והאי בקדש הקדשים למח' לה
דכחז הקדש: ומשנ' האי דלעטריך
בקדש הקדשים לאו נאשמעינן דלא
מיספלי קדשים בכניסתא ב' האיכל אלא
למישרי אפילי ביכול דלא נפקא מההוא
ללא האי טפל חמור משקיר: **דעבורה**
(א) **היא** דרך ארץ האי לעבוד א' בני
רבו אמרי לאו האי טפל וכו' ולא אפילי
(ב) ולא אמרי דכיון דעיקר הוא כ"ש דמני
אכל בניגוי אלא לאו נאשמעינן קדש:
קרינה קדש ר' לרל כמה עלא קמין
לא מיקריא מנחה ולא קרינא ביה מן
המנחה: פרט לשאסר דמפרש (למקו)
כל לשון קריעות דלמור בנחותא כלומר
זקוק או לזו ואזי כולל שפיר קמא
ממנו לבניא דלא תחתי לפי שטובקע
יחי: קדושו עלי קדש א' לא שם
וקרינא דב מן המנחה פרט לשאסר:
הסר בלוג שמן של מזויע דש שלא
ינק על כפו שואלתי א' וילאנה ולא
אמרי דקדשה לזו לנו שהוא על שרת:
כ"ע אל עלי י' דמה היכל דלכדו
שיירי או נשפרי קמאשר ר' אליעזר
לקמן להקטיר קומץ י' חסר דליכא
שור י' ד' מתקשה: **כדור ר' אליעזר**
דלמך כ' כילד לזילין (פסחים עו) ועשיה
עולותי הכשר ואד"ס י' דס אע"פ
שזין בכר (שבת רע"ט) ש' **בשר**
להקטיר הקומץ דקומץ בלא שירים דומיא
דדס בלא שר: **כדור ר' יוסי**
דלמך י' אס אין כפול להקטיר:
דס אין כפול להקטיר הקומץ:
כויס אשר או כויס חלב בפסחים נפקא
לן כפידל לזילין (דף עט) דמאסר חלב
נמי זריק דכמי (ורקח ח) וזרקה הכין
אלא אדס וגו' והקטיר החלב אלנה
חלב אין וזרק: שאין אפילי שישבר
ואפילת מנחה מאטריס: וזריק דס
אינה חללה חזרה אימורס למנחה
ובשר לאדס וכיון דלכדו שניה
וזריקה למה: ובועלה דכין שרין
חלב כוליה למנחה סלקי מאטריס:
מנחה

[illegible]

תורה אור השלם

בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים תֹּאכְלוּ
לֶחֶם זֶבַח יְהוָה אֶתֹכְלוּ יְהוָה
לֶחֶם זֶבַח יְהוָה אֶתֹכְלוּ יְהוָה

סוף דע"י

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

12 א מ"י פ"ח מל' פסוק"ט
 הלכה ו:
 גה ב מ"י שם הלכה ו:
 גה ג מ"י שם הלכה טז:
 ט ד מ"י פ"ה הלכות מחסרי
 כפרה ה"ד:
 טא ה ו מ"י פ"ח מל'
 פסוק"ט ה"כ:
 טב ו מ"י שם מ"א הלכה י' ל"א:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דעבודה דדך
כ"ל וחיבת ה' ממקום:
(ב) בא"ד לאכול ממקום רבו
אמרין דמין דעיקר הוא כ"ס
דלא מצי אכל:

שיטה מקובצת

[illegible]

במנחות בואות מלה (סס טז) דרש
ר' עולם הו' גריל לומר שאל
בכר מוכשר הוא להוציא לחוד לאחד
בכר מיסבל ביוצא בשאל בואות מועיל
הבשה ותפוסה נמי שבו כהונה שאין
אל תפוסה אלא במנחת עומר וקנאות
ג' טעויה שמן לא תביז בה וקמן
תביז (ויקרא א') ושמט את כל הבקר
האכל בלא א' וכן שני מני דמים:
וה"ג^א (קשה צ' במה טומנין
הימנה לעילי (דף קי) מלה הקדים שאל
וה' לה במס' יומא אשחר עד שאל
המנה ומהאי פס' אשחר אשחר נמי במנח
זולין (פסחים עט) וסס) דמקתברא
אלא כי היכי דפליגי בזהבס בלא
והוא במנחות נמי איכא קראי
עד סו' דמקטיר קומץ עליה:
אמר

[illegible]

הלחם אחר שנפסלו בתוריו. עוד קשה נבי הא דאמא
מפסל ביצא במיד דלא נטר עבודתו וי"מ רשאני
תוך הכלי אלא משום הקדושה (ג) עבודת הוציא
מן א"ן לנה עומדת בקידוש י"מ (ד) עבודת הוציא
והוא שחלל עומדת להקדוש הרים מתן אבל דאי
ל"ס יום ולילה בכל המנות אע"ג קדושה כלי ידוהו
הוא דאם כן חפז בצורא במחשבה לפניו והא קי"ל
שכל הכלי כלי הוציא כן כמו במחשבה הוא לסיכור צור

לה רין נגזרת כהנים ונפסלה ביוצא וממילא נספס
 ל' לענין שתפסל ביוצא ונראה משום קידוש כלי לא
 הקמור ולא כבח קדוש כלי דא הריסל לא נתקשר
 באיני כלי לנא בעי למסור ההא דאמר לוי ראביש דא
 שאין בבי יצא דקדוש כלי ולא נספס עדיין כל עוב
 שאין תלוי בגמר עבודה דאין כלי מהני לפסול בטב
 וכוונתו (דף מה ע"ב) וראוי: [ס] בקולו ולא גרסי
 ולא כהמות דאין שריא כלל בהמות אלא כלי

ענה שאין לה מתידין אחרים שהיא עצמה מותרת
 שיפסלו ידיו משום הדוּחָאן כיון כל כלים דמקדש
 יצא בהו פסול ודוּחָאן לכן גידל רשומים יצאה נוסף
 וצא דכאמור נמי התם איכא כיצד רשומים שלא נפסלו
 עבודתו ומשום הכי אין יצא כיוול פסול נמי הכי
 ור' עובדיה דרפי' מנחת נשכים אבל גבי פסול ליה
 נפילה לא דבר שיהי מתידין משקבוב מתידין
 (א) לאחר מות אדם היה נמי ונאסר מתידין

לפסול ביוצא וייל דהתם משום
 ירו ממתי הכיור והוציא לחור
 משום רבל עקמא דריסא דהת
 כלי ויהא לא מהני בהו לפסול ביו
 ביוצא (משנ) שאן הכלי גמר
 כלי מועיל ליפסל ביוצא כשהוא גס
 המים. תר"ח (סז) כראמנין פ"ב
 (יטבת) (עמית)

(א) זה חמור דהא אין כפרה אלא כדס ואולי דנ"ל אם אין דם אין כפרה; (ב) ואולי נ"ל לאורך תמירין ותמירין נפסלין וכו'; (ג) נראה דנ"ל דהוקדשו לעבודה כדחילת הקידוש הוכשרו וכו'.